

Antroposofické smernice

Členom!

Rudolf Steiner, 17.2.1924

Na tomto mieste v budúcnosti nájdete čosi ako antroposofické smernice. Je ich potrebné chápať tak, že obsahujú rady ohľadne smerovania, ktorým by sa mali niesť prednášky a rozhovory v jednotlivých skupinách spoločnosti, konané vedúcimi členmi. Myslí sa pritom len na podnet, ktorý by mal byť z Goetheana daný celej spoločnosti. Samostatnosť v pôsobení jednotlivých vedúcich členov tým nemá byť dotknutá. Je správne, keď sa spoločnosť rozvíja tak, že sa v jednotlivých skupinách úplne slobodne uplatňuje to, čo majú povedať vedúci členovia. Tým sa život spoločnosti obohacuje a rozmanito v sebe utvára.

Mala by však existovať možnosť, aby v spoločnosti vzniklo jednotné vedomie. To sa môže stať vtedy, keď sa všade vie o podnetoch, ktoré sa dávajú na jednotlivých miestach. Preto tu budú v krátkych vetách zhrnuté oznámenia, ktoré som podal pre spoločnosť v prednáškach v Goetheane. Myslím si, že potom jednotlivé osobnosti, ktoré konajú prednášky alebo vedú rozhovory v pobočkách, vezmú to, čo je podávané ako smernice, aby na to nadviazali. Tým sa môže prispieť k tomu, aby bolo pôsobenie v spoločnosti vytvárané jednotne, bez toho, že by sa tým akokoľvek myslel nátlak.

Vec sa môže stať plodnou pre celú spoločnosť, ak sa tento postup stretne so zodpovedajúcou láskou. Keď vedúci členovia o obsahu a druhu svojich prednášok informujú tiež predstavenstvo v Goetheane. Až tým sa stávame z chaosu jednotlivých skupín spoločnosťou s duchovným obsahom.

Smernice, ktoré sú tu podané, majú naznačovať akési témy. V antroposofickej knižnej literatúre alebo v cykloch potom na najrôznejších miestach nájdeme body, ktorých sa môžeme držať, aby sme tak vytvorili to, čo je v téme naznačené a čo by mohlo vytvoriť obsah rozhovorov v skupinách.

A tiež vtedy, keď sa v skupinách objavia nové idey vedúcich členov, môžu tieto byť nadviazané na to, čo má byť opísaným spôsobom podnecované z Goetheana ako rámec pre duchovné pôsobenie spoločnosti.

Je celkom určite pravda, proti ktorej sa nesmieme prehrešovať, že duchovné pôsobenie môže vzísť len zo slobodného rozvinutia pôsobiacich osobností. Avšak to, že jeden s druhým konajú v spoločnosti v súlade, neznamena, že sa proti tomu musíme prehrešovať. Keby to tak nemohlo byť, musela by príslušnosť jednotlivca

alebo skupiny k spoločnosti vždy zostať niečím vonkajším. Táto príslušnosť však má byť niečím, čo pociťujeme ako niečo vnútorného.

A nemôže to predsa byť tak, že by tá alebo oná osobnosť využívala existenciu antroposofickej spoločnosti k tomu, aby povedala to, čo z toho či onoho zámeru chce povedať osobne, ale spoločnosť má byť miestom, kde sa pestuje to, čím antroposofia je. Všetko ostatné môže byť pestované tiež mimo jej rámec. Pre tieto veci tu ona byť nemôže.

Nebolo to v posledných rokoch spoločnosti na prospech, že do nej jednotliví členovia vnášali svoje vlastné prania len preto, lebo sa domnievali, že s jej rozrastaním nájdú pre tieto osobné prania pole pôsobnosti. Môžeme povedať: Prečo sa proti tomu patrične nevystúpilo? - Keby sa to bolo stalo, tak by sme dnes počuli názory: Keby sa boli vtedy prijali podnety z tej či onej strany, kde by sme dnes boli! Nuž, prijalo sa mnohé, čo žalostne stroskotalo, čo nás vrhlo späť.

Ale teraz už dosť. Skúška s ukážkou, ktorú chceli v spoločnosti predviesť jednotliví experimentátori, bola vykonaná. Nepotrebuje to opakovať donekonečna. Predstavenstvo v Goetheane má byť útvarom, ktorý chce pestovať antroposofiu a spoločnosť by mala byť spojením ľudí, ktorí sa s ním chcú živo dorozumieť o svojom pestovaní antroposofie.

Nesmieme si ale myslieť, že to, o čo je treba sa usilovať, je možné dosiahnuť z dneška na zajtrajšok. Bude potrebný čas. A bude nutná trpezlivosť. Ak sa domnievame, že by sa to, čo spočíva v úmysloch Vianočného zjazdu, mohlo uskutočniť za niekoľko týždňov, tak to bude zase len ku škode.